

1912 roku i rozporządzeniu pruskiej Rady Ministrów z dnia 15 stycznia 1909 roku, obniża się do 43% skali, podanej w § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 roku o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych (Dz. U. R. P. z 1925 roku № 30, poz. 213).

§ 2. Miarę przerachowania należności Skarbu Państwa z tytułu długów rentowych, opartych na pruskiej ustawie z dnia 2 marca 1850 roku, obniża się do 75% skali, podanej w § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 roku o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych (Dz. U. R. P. z 1925 roku № 30, poz. 213).

§ 3. Jeżeli na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów roczne raty rentowe zostały w poszczególnych przypadkach przerachowane i pobrane wedle miary wyższej, niż wskazana w § 1 lub § 2, to nadpłata będzie zaliczona na poczet zaległości, a po ich pokryciu—na poczet przyszłych rat.

Stopa przerachowania rocznych rat rentowych, obniżona na podstawie obowiązujących przepisów poniżej norm § 1 i 2, pozostaje w mocy w odniesieniu do rat rentowych, zapadłych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Natomiast w odniesieniu do rat rentowych, zapadłych po tym terminie, obowiązuje niniejsze rozporządzenie.

§ 4. Przerachowanie oznaczonych w § 1 i § 2 należności Skarbu Państwa będzie dokonane przez Państwowy Bank Rolny.

§ 5. Zaległe do dnia 1 stycznia 1925 roku należności Skarbu Państwa z tytułów, oznaczonych w § 1 i § 2, mogą być spłacone w 5 równych ratach rocznych, płatnych razem z pierwszą bieżącą za dany rok ratą, poczynając od 1929 roku, a to bez względu na udzielone przez urzędy ziemskie inne rozterminowanie tych należności.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów o przerachowaniu długów rentowych z dnia 26 sierpnia 1925 roku (Dz. U. R. P. № 92, poz. 642), o ile dotyczy spraw, unormowanych niniejszym rozporządzeniem, oraz rozporządzenie z dnia 21 kwietnia 1926 roku (Dz. U. R. P. № 40, poz. 248).

Prezes Rady Ministrów: *J. Piłsudski*
Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*
Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

880.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 27 października 1927 r.

o zakazie zawierania umów lawinowych.

Na zasadzie art. 8 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. R. P. № 96, poz. 539) zarządza się co następuje:

§ 1. Zakazuje się zawierania umów, przez które jeden z kontrahentów za cenę bezwarunkowo na-

leżną zobowiązuje się do dostarczenia towaru lub spełnienia świadczeń pod warunkiem, że drugi kontrahent pozyska dla pierwszego kontrahenta do pewnego czasu na tych samych warunkach pewną liczbę odbiorców (umowa lawinowa).

§ 2. Winny skłonienia do zawarcia umowy, zakazanej w myśl § 1, ulega karze, przewidzianej w art. 8 ust. 3 ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 roku o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Przemysłu i Handlu oraz Sprawiedliwości.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Piłsudski*
Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*
Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

881.

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 10 października 1927 r.

w sprawie statutu Państwowej Rady Spirytusowej.

Na podstawie art. 4 i 96 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. № 32, poz. 289) zarządza się co następuje:

§ 1. Członków Państwowej Rady Spirytusowej, przewidzianych w art. 4 ust. 2 p. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o monopolu spirytusowym z dnia 26 marca 1927 r., mianują:

- a) Minister Skarbu — z pośród wyższych urzędników bądź Ministerstwa, bądź też innych władz lub urzędów jemu podległych, lub wreszcie z pośród wykładowców na wyższych uczelniach państwowych, pracujących naukowo w dziedzinie skarbowości i gospodarstwa społecznego.
- b) Minister Przemysłu i Handlu — z pośród wyższych urzędników bądź Ministerstwa, bądź też innych władz, jemu podległych, z pośród wykładowców na wyższych uczelniach państwowych, pracujących naukowo w dziedzinie przemysłu spirytusowego, lub wreszcie z pośród przedstawicieli przemysłu, zużywającego spirytus do swoich wyrobów.
- c) Minister Rolnictwa — z pośród wyższych urzędników Ministerstwa i innych władz jemu podległych, oraz z pośród wykładowców na wyższych uczelniach państwowych, pracujących naukowo w dziedzinie kultury rolnej, lub przemysłu rolnego.

§ 2. Minister Skarbu mianuje członków Państwowej Rady Spirytusowej, przewidzianych w art. 4 ust. 2 p. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym w sposób następujący: